

Φθιώτιδος Συμεών: «Να επιστρέψουμε στην αγκαλιά της αγάπης»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στο ορεινό και πανέμορφο χωριό Ανάβρα της Π.Ε. Μαγνησίας, μόλις 37 χλμ από την πόλη του Αλμυρού, στην μοναδική ενορία της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος στην Περιφέρεια Θεσσαλίας, ιερούργησε την Κυριακή του Ασώτου 8 Φεβρουαρίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών μαζί με τον πολίο γέροντα εφημέριο της ενορίας του Αγίου Δημητρίου, π. Θεόδωρο Γκλατζούνη.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Βρισκόμαστε σήμερα στη δεύτερη Κυριακή μιας μεγάλης μεταβατικής περιόδου που ονομάζεται Τριώδιο. Την προηγούμενη Κυριακή, πρώτη Κυριακή του Τριωδίου είχαμε την ευλογία να μαθητεύσουμε πάνω στην παραβολή του Τελώνου και Φαρισαίου και σήμερα δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου έρχεται μπροστά μας μέσα από τον Ευαγγελιστή Λουκά, η γνωστή σε όλους μας παραβολή του Ασώτου, μία πολύ συγκινητική ιστορία, μια πολύ ιδιαίτερη ιστορία η οποία όμως ακουμπά στη ζωή κάθε ανθρώπου, γιατί δεν υπάρχει άνθρωπος που να μη βρει τον εαυτό του κάπου μέσα σε αυτή την ιστορία, να μην συναντήσει τον εαυτό του, είτε στη θέση του ευσπλαχνικού πατέρα που δείχνει αγάπη, που δείχνει αρχοντιά, που δίνει την περιουσία του, το είναι του ολόκληρο στον υιό του που ζητά να φύγει από κοντά του, που ζητά να πάρει το επιβάλλον μέρος της ουσίας, αυτό που δικαιούται δηλαδή και να ακολουθήσει το δικό του δρόμο. Δεν υπάρχει όμως και άνθρωπος που να μη συναντήσει τον εαυτό του στον άσωτο υιό, που κάνει την επιλογή να απομακρυνθεί από το Θεό Πατέρα, που κάνει την επιλογή να αναζητήσει την ελευθερία και την ευημερία και την ευτυχία σε ιδιαίτερα και περίεργα μονοπάτια, αλλά ίσως δεν υπάρχει και άνθρωπος ανάμεσά μας που να μη συναντά τον εαυτό του δυστυχώς ακόμη και στον πρεσβύτερο αδελφό, σε αυτόν ο οποίος δεν χαίρεται με την επιστροφή του αδελφού του, σε αυτόν ο οποίος νιώθει την ανάγκη μιας δικαίωσης επειδή είναι συνεπής στις υποχρεώσεις του προς τον πατέρα. Είναι αναγκαίο να κάνουμε τις αναγωγές μας για να βρούμε το νόημα της δικής μας ζωής και να φωτιστεί η δική μας πορεία».

Σε άλλο σημείο ο κ. Συμεών τόνισε ότι: «οι περιστάσεις της ζωής, λανθασμένες επιλογές ακόμη και λανθασμένες στιγμές πολλές φορές έρχονται να μας απομακρύνουν από την αλήθεια του εαυτού μας, έρχονται να μας διώξουν μακριά από αυτό που πραγματικά είμαστε και βλέπουμε ότι πολλές επιλογές της ζωής μας ηθελημένες και αθέλητες, εκούσιες και ακούσιες, μας οδηγούν σε δρόμους που δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε τον ίδιο μας τον εαυτό, απορούμε πώς είναι δυνατόν να έχουμε πάρει τόσο λάθος δρόμο. Είδατε ένα παραδοσιακό λαϊκό τραγούδι. Πήραμε τη ζωή μας λάθος, ομολογεί ο λαϊκός υμνωδός και καλλιτέχνης. Όταν λοιπόν ο άσωτος αναγνώρισε ότι έχει πάρει το λάθος δρόμο, ότι έχει πάρει ένα δρόμο ο οποίος τον οδηγεί στην απόλυτη καταστροφή και εν τέλει στην απόλυτη δυστυχία, τότε θυμήθηκε αυτό που ήταν κι αυτό που ήταν ότι ήταν υιός ενός στοργικού και σπλαχνικού πατέρα και πήρε τη μεγάλη απόφαση «αναστάς πορεύσομαι προς τον πατέρα μου», θα πάω στον πατέρα μου πίσω και δε θα ζητήσω τίποτα, θα τον παρακαλέσω να με δεχτεί ως «ένα των μισθίων του»,

σαν έναν από τους υπηρέτες του κι όταν πήρε το δρόμο της επιστροφής κρατήστε αυτή τη λέξη, «επιστροφή», ο Θεός πατέρας βλέποντας τον να έρχεται δεν έμεινε στατικός και ακίνητος, έχει μεγάλη σημασία αυτή η λεπτομέρεια, δεν έμεινε καθηλωμένος σε μία θέση εξουσίας για να περιμένει ο άλλος να έρθει να τον προσκυνήσει, να υποταχθεί, να αναγνωρίσει τα λάθη του, να δικαστεί, να τιμωρηθεί, να εξιλεωθεί αλλά τι έκανε ο καλός πατέρας! Έτρεξε να τον αγκαλιάσει. Έτρεξε προς το μέρος του. Αυτή η κίνηση είναι συγκλονιστική.

Τονίζει ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ότι η αγάπη είναι κίνηση. Η αγάπη πράγματι είναι κίνηση και όπως αλλού θα πει ο ίδιος Άγιος είναι έκσταση, είναι έξοδος από τη στάση. Δεν μπορεί κανείς να λέει ότι αγαπά και να μένει ακίνητος, αμετακίνητος στις απόψεις του, αμετακίνητος στα συμφέροντά του, αμετακίνητος στις θέσεις αμετακίνητος στα εγώ του. Η αγάπη σημαίνει κίνηση. Αγάπη σημαίνει κινούμαι προς τον άλλον για να τον συναντήσω. Αγάπη σημαίνει βγαίνω από το μικρόκοσμό μου για να συναντήσω τον άλλον στο δικό του κόσμο. Αγάπη σημαίνει κατεβαίνω από το υπερώο το οποίο έχω δημιουργήσει του ναρκισσισμού μου και του εγωισμού μου, κατεβαίνω χαμηλά για να συναντήσω τον άλλον εκεί που βρίσκεται και μάλιστα όσο πιο χαμηλά βρίσκεται, κατεβαίνω για να του απλώσω το χέρι, για να του πω ότι τον αγαπώ, για να του πω ότι τον περιμένω, για να του πω ότι τον θέλω, ότι τον επιθυμώ, ότι είμαι εδώ γι αυτόν, ότι δεν τον εγκατέλειψαν και δεν τον πρόδωσα ποτέ».

Στην συνέχεια ο κ. Συμεών αφού σκιαγράφησε αναλυτικά τις μορφές τόσο του ευσπλαχνικού πατέρα όσο και του πρεσβύτερου υιού, ανέφερε:

«Πόσο λοιπόν επίκαιρος είναι ο λόγος του Χριστού! Πόσο ωφέλιμος και επίκαιρος για να ξαναβρούμε τον εαυτό μας. Ο άσωτος υιός πήρε τη μεγάλη απόφαση της επιστροφής, για αυτό σας είπα κρατήστε τη λέξη «επιστροφή». Πήρε τη μεγάλη απόφαση της επιστροφής, όταν ήλθε στον εαυτό του, όταν θυμήθηκε ποιος είναι, ποιος πραγματικά είναι, όταν θυμήθηκε την αλήθεια του, την οποία είχε μέσα του καταχωνιασμένη. Έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε μίας μαζικής επιστροφής αγαπημένοι μου αδελφοί, να επιστρέψουμε στην αλήθεια μας και η αλήθεια μας είναι αυτή την οποία μας χάρισε ο Δημιουργός: «Να αγαπάμε και να αγαπιόμαστε. Να συγχωρούμε και να προχωρούμε».

Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτός είναι ο πραγματικός άνθρωπος. Δεν είναι πραγματικός άνθρωπος αυτός που πατάει σε πτώματα για να προχωρήσει, δεν είναι πραγματικός άνθρωπος αυτός που υιοθετεί το δόγμα: ο θάνατός σου η ζωή μου. Δεν είναι πραγματικός άνθρωπος αυτός που λέει: εγώ ας είμαι καλά και όλοι οι άλλοι ας πάνε να χαθούν. Δεν είναι πραγματική ανθρωπιά η φιλαυτία, η ατομοκρατία, η εγωπάθεια, το κλείσιμο στον εαυτό μας. Ο αληθινός άνθρωπος ο πλασμένος κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού είναι αυτός ο οποίος αντλεί νόημα μέσα από την ύπαρξη του διπλανού, αυτός ο οποίος συναντά στο πρόσωπο του

διπλανού τον ίδιο τον Θεό. «Είδες τον αδελφό σου; Είδες Κύριον τον Θεό σου».

Αυτή την επιστροφή έχουμε ανάγκη. Να επιστρέψουμε στην αγάπη! Να επιστρέψουμε στη ζωή της αγάπης,

Το μήνυμα που θέλω να στείλω από δω είναι το μήνυμα της επιστροφής το οποίο συνοψίζεται με την πιο γλυκιά προτροπή του Λόγου του Θεού, που ακουμπάει στην καρδιά της ενσυναίσθησης : «Χαίρετε μετά χαιρόντων και κλαίετε μετά κλαιόντων». Να μάθουμε να υπάρχουμε ο ένας με αγάπη μέσα από τον άλλο, όπως άνοιξε την αγκαλιά του ο ευσπλαχνικός πατέρας στον άσωτο υιό ανοίξτε και εσείς στην αγκαλιά σας σε εχθρούς και φίλους. Αν έχετε εχθρούς δεν τους χρειάζεστε πια. Βάλτε τους στην αγκαλιά σας και κάντε τους φίλους. Δεν μπορεί να βρισκόμαστε στο 2026 και ακόμα να μας ταλανίζουν τα μικρόβια του 1949 ή '44 ή '67 ή '74 ή δεν ξέρω από πότε. Βρισκόμαστε στην τρίτη χιλιετηρίδα, πρέπει να το καταλάβουμε, έχουμε μπει στην τρίτη χιλιετία μετά Χριστόν. Ανοίξτε την αγκαλιά, αφήστε τα στερεότυπα, σπάστε τα κατεστημένα. Να επιστρέψουμε στην αγκαλιά της αγάπης! Συγχωρέστε και προχωρήστε».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: οι τέως Υπουργοί και Βουλευτές Μαγνησίας κ. Χρήστος Τριαντόπουλος και κ. Χρήστος Μπουκώρος, ο Δήμαρχος Αλμυρού κ. Δημήτριος Εσερίδης, ο Πρόεδρος της Ανάβρας κ. Κωνσταντίνος Κεφαλάς, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

© Δημήτρης Ανάγνου